

лашина и Затарја од књаза Данила до устанка 1875. године.

Због заузетости Миомир Дашић није саопштио најављени рад о устанку у Горњем Полимљу 1875. године.

Томица Никчевић је говорио о неким дипломатским и међународно-правним акцијама Црне Горе у припремама и почетку рата 1876 — 1878.

О заједничким операцијама црногорске војске и херцеговачких устаника средином 1876. године у Херцеговини са посебним освртом на вучедолску битку поднио је саопштење Обрад Бјелица:

Војо Миљанић је саопштио неке податке о Никшићкој дуги у току црногорско-турског рата.

Никола Петровић није саопштио свој најављени рад о ставу Уједињене омладине српске према Црној Гори у свјетлости неких нових историјских чињеница.

О црногорској политици према католичким Арбанасима 1876 — 1878. говорио је Богумил Храбак.

Радоман Јовановић саопштио је неке податке о војно-политичкој сарадњи Црне Горе са Србијом у току црногорско-турског рата 1876 — 1878. године.

Став Словенаца према црногорско-турском рату био је предмет саопштења Петка Луковића.

Интересантно је саопштење Милана Ванкуа о ставу румунског јавног мњења према Црној Гори, писано првенствено на основу информација из тешко доступних новина.

Марјан Можгон није поднио своје саопштење о војно-географском приказу Црне Горе у вријеме рата против Турске 1876 — 1878. године.

Нешто података о херцеговачким устаницима и избјеглицама који се налазе у которским доку-

ментима саопштио је Славко Миљушковић.

Бранко Бабић је дао интересантна запажања и неке нове податке о херцеговачким избјеглицама у Црној Гори (1876 — 1878. година).

Другу групу саопштења чинила су она која су се односила на Берлински конгрес и последње црногорско-турског рата 1876 — 1878. године, за друштвено-економски развој Црне Горе. У тој групи саопштења су поднијели:

Ђоко Пејовић — О значају територијалног ширења Црне Горе за њен културни развитак.

Новак Ражнатовић је дао запажена размисљања и неке нове податке о политици Аустро-угарске према Црној Гори и одлукама Берлинског конгреса.

Слободан Томовић је говорио о личности војводе Миљана Вукова Вешовић са посебним освртом на његову улогу војсковође у рату 1876. године.

Неке податке и опсервације које се до сад нијесу чуле изложио је Новица Ракочевић о значају добијања Колашина за Црну Гору.

Томислав Жујић је поднио саопштење о економском и културном животу Никшића и околине послје ослободилачких ратова 1876 — 1878. године.

О значају добијања Бара и Улциња за Црну Гору саопштење је поднио Гојко Вукмановић.

Душанка Војанић је поднијела саопштење по турској историографији о црногорско-турском рату 1876 — 1878. године.

Општи је утисак, како је то у закључној ријечи изнио Димо Вујовић, да је овај скуп имао лијеп успјех и да представља важан допринос изучавању проблематике црногорско-турског рата 1876 — 1878. године.

Р. Јовановић

XXIV КОНГРЕС САВЕЗА УДРУЖЕЊА ФОЛКЛОРИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Од 3. до 7. октобра 1977. године у Пирању (СР Словенија) одржан је XXIV конгрес Савеза удружења фолклориста Југославије, посвећен двоструким јубилејима друга Тита: 85-годишњици рођења и 40-годишњици његовог доласка на

чело КПЈ, односно СКЈ. На конгресу су биле четири основне теме: (1) Лик друга Тита у народно стваралаштво; (2) Народно стваралаштво Словенскога краса; (3) Одрас социјалних прилика у народном стваралаштво; (4) Однос изме-

ђу фолклористике и етнологије; као и етномузиколошка и етноко-реолошка секција. Конгрес је радио у пленуму.

У оквиру прве теме дато је 11 саопштења: др Душан Недељковић — Народни песник о другу Титу; Светозар Пилетић — Мегафорика у пјесмама о Титу — љепота и сјај непознате легенде; Јован Јањић — Циклус народних песама о другу Титу - методичко-наставни и литерарно-теоријски аспект; Јован Михаиловић — Тито и револуција у стваралаштву народности у Војводини; Симо Младеновски — Македонске народне пјесме везане за име друга Тита и македонска народна поетска ризница др Лазар Каровски — Извори македонских народних пјесама о Титу; др Шефхет Плана — Тито у албанској народној песми на Косову; мр. Дара Вучинић — Варга — Тито у народној пјесми која се ствара на српскохрватском језику на Косову; мр Војислав Јаџоски — Албанци за Тита у својим песмама од НОБ и за НОБ: Марија Станоник — Лик друга Тита у словенском НОБ песничтву; Владо Костилник — Легенда о заједништву код словенских народа. — Као што се из наслова саопштења види, главна тема била је посвећена лику друга Тита.

У оквиру друге теме поднесена су четири саопштења: Нашко Крижнар — Словенски крас; др Малко Матичетов — Словенски човек на крашкој висоравни; Тоне Цевц — *Људска архитектура на Красу* Јулијан Страјнер: Народна музика на Красу.

У оквиру треће теме поднесено је 30 саопштења: др Твртко Чубелић — Одрас социјалних прилика у укупности усмене народне књижевности др Марија Косова — Социјалне категорије народног стваралаштва; др Ђенана Вутуровић — Утицаји социјалних средина на разноврсност муслиманске епике; др Војислав Никчевић — Стварност и умјетничка спознаја у црногорској епској народној поезији; др Јован Вукмановић — Одрас црногорског братственичко-племенског живота у народном стваралаштву; др Ђенана Вутуровић — Епске пјесме савременог казивача

као израз етносоцијалне средине; др Саво Вукмановић — Црногорско четовање у 17. и 18. вијеку у одразу народне пјесме; Исмаил Дода — Одрас социјалних прилика у усменој поезији код Албанаца у Црној Гори; Гоце Стефановски — Социјални мотиви у печалбарским македонским лирским народним песмама и у савременој македонској лирици са печалбарском прекоупацијом; Х. Половина, Н. Лудвиг — Печар, И. Церић И. Милаковић — Фолклорно поетско стваралаштво БиХ у светлу социјалне психијатријске интерпретације алкохолисаности и алкохолизма; Иво Звонар — Одраси социјалних прилика у кајкавској народној поезији; др Зага Кумер — Социјално критично у словенској народној пјесми; др Момчило Златановић — Социјалне прилике у Пчињи крајем 19. и почетком 20. века и њихов одраз у народним песмама; Вукоман Џаковић — Умјетнички одраз социјалних прилика у народним тужбалицама; др Цветанка Органџиева — Ђурчин Коколе — заштитник раје у македонским народним пјесмама; Влажо Петровски — Социјално порекло на једну македонску народну песму; Аиша Атлић — Јунаци крајинских муслиманских епских пјесама као представници муслиманских маса; Драгољуб Величковић — Одрас социјалних прилика наших народа у народним пословицама; Марко Терцеглав — Одрас социјалног порекла записивача у њиховом раду; Бранко Кукурић — Присуство социјално-политичке проблематике у усменом театру Истре и Хрватског приморја; Стјепан Храњец — Одрас социјалних и културних прилика у Међумурју у усменом народном театру; Иве Рудан — Одрас социјалних прилика у хрватским и словенским народним пословицама с особитим обзиром на тематiku жене; С. Карапанца — Одрас социјалних прилика у народним пословицама штокавског језичког подручја; Н. Анић — Утицај социјално-економских прилика на народно стваралаштво рибара источног дела Хвара; др Олга Пенавин — Успомене на свет бећара у мађарском народном стваралаштву у Југославији; Нико Бони-

фаџић — Рожина — Најстарији хрватски „Месопустов тестамент“ из 1718. год; мр Јосип Милићевић — Улога материјалне добити у стимулирању и одржавању народних обичаја Пазин dr. Gian Paolo Gri, проф. Универзитета у Трсту — Народна традиција и школа, информација, акултурација и пропаганда; dr Rienzo Pellegrini проф. Универзитета у Трсту: Одрас социјалних прилика у лингвистичкој политици фашизма: сељачки свијет и покушај укидања дијалекталних разлика.

У вези са четвртом темом поднијели су саопштења: С. Кременшек и др В. Водушек.

Из етномузиколошке секције поднијели су саопштења: ЈБ. Милковић — Архаична музичка традиција Бење и примена музичко-семантичког система Alain-a Danielou; Ђ. Ђорђевић — Поступак при мелографирању народних

песаму у Институту за фолклор Скопје; Т. Бицевски — Кон едно од сознанијата од нашета досегашна мелографска пракса; др Јерко Безић — Неједнаке јединице мјере у записима фолклорне гласбе из СР Хрватске.

Из етнолошке секције поднио је саопштење Михаило Димовски — Методолошки поступак при истраживању и презентирању народних кола у Македонији.

На конгресу је вођена плодна и корисна дискусија о методологији научноистраживачког рада у области народног стваралаштва, као и на релацији, етнологија — фолклористика. Једни дају већу важност етнологији, а други фолклору. Ипак преовладава мишљење да се и једна и друга иако се развијају независно, као самосталне науке, међусобно помажу, користећи постигнуте резултате.

И. Дода

ПЕТИ ЈУГОСЛОВЕНСКИ СИМПОЗИЈУМ О НАСТАВИ ИСТОРИЈЕ

У Крању (Словенија) је 2, 3, и 4. септембра 1976. године одржан Пети југословенски симпозијум о настави историје. И њега, као и све раније, припремила је и водила Комисија за наставу историје Савеза друштава историчара Југославије. Домаћини и непосредни организатори овог еминентног скупа, који је окупио преко 500 наставника и професора историје из свих наших република и покрајина, били су *Згодовинско друштво за Словенија и Републички завод за школство*. Основна тема симпозијума била је: Научна идејна, и педагошка питања наставе историје НОР-а и револуције народа и народности СФР Југославије у основним и средњим школама. Овако концепирана основна тема, као и читав рад симпозијума, били су усмјерени и на својеврсно обиљежавање 35-годишњице почетка народних устанака и оружане револуције у Југославији.

За ову тему владало је велико интересовање још у фази припрема скупа, јер савремена исто-

рија, нарочито НОР-а и народне револуције, представља још недовољно истражене, изучене и синтетизоване садржаје, мада они заузимају значајно мјесто у наставним програмима и плановима за све врсте образовања, почев од основног па до високог. У ствари, програм овог симпозијума био је испуњен темама које су имале за циљ, да, прије свега, информишу наставнике о неким најактуелнијим питањима и проблемима из историје народноослободилачке борбе и народне револуције (1941 — 1945). Тиме је симпозијум чинио, донекле, континуитет не само у методском и идејном него и у садржајном погледу са раније одржаним симпозијумима, који су такође били посвећени актуелним питањима наставе савремене историје и марксистичком образовном и васпитном дјеловању кроз наставу историје.

Почетак симпозијума имао је свечани карактер, уз поздравне ријечи председника *Згодовинског друштва за Словенију*, председника Скупштине општине Крањ